

Súd: Najvyšší súd SR
Spisová značka: 3XEObd/6/2022
Identifikačné číslo spisu: 8103898679
Dátum vydania rozhodnutia: 30.06.2022
Meno a priezvisko: JUDr. Katarína Pramuková
Funkcia: sudca
ECLI: ECLI:SK:NSSR:2022:8103898679.2

UZNESENIE

Najvyšší súd Slovenskej republiky v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Kataríny Pramukovej a členiek senátu JUDr. Jaroslavy Fúrovej a JUDr. Andrey Sedlačkovej, v exekučnej veci oprávneného: POHOTOVOSTĚ, s. r. o., so sídlom Pribinova 25, 811 09 Bratislava, IČO: 35 807 598, proti povinnej: Z., nar. XX. M. XXXX, bytom B., o vymoženie 461,73 eur s príslušenstvom, vedenej na Okresnom súde Prešov pod sp. zn. 7Er/2431/2003, o dovolaní oprávneného proti uzneseniu Krajského súdu v Prešove z 14. októbra 2014, č. k. 26CoE/52/2014-38, a o návrhu oprávneného na prerušenie dovolacieho konania, takto

rozhodol:

- I. Návrh oprávneného na prerušenie dovolacieho konania z a m i e t a .
- II. Dovolanie oprávneného o d m i e t a .
- III. Povinná n e m á n á r o k na náhradu trov dovolacieho konania.

Odôvodnenie

1. Dovoláním napadnutým uznesením Krajského súdu v Prešove (ďalej aj „odvolací súd“) z 14. októbra 2014, č. k. 26CoE/52/2014-38, odvolací súd potvrdil uznesenie Okresného súdu Prešov (ďalej aj „súd prvej inštancie“) z 4. februára 2014, č. k. 7Er/2431/2003-20, ktorým súd prvej inštancie vyhlásil exekúciu za neprípustnú a exekúciu zastavil. Druhým výrokom uznesenia odvolací súd náhradu trov odvolacieho konania účastníkom nepriznal.

2. Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu v časti potvrdzujúcej uznesenie súdu prvej inštancie podal oprávnený dovolanie. Podľa názoru dovolateľa sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov (§ 237 písm. a/ zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok, ďalej len „O. s. p.“), ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania (§ 237 písm. b/ O. s. p.), v tej istej veci sa už právoplatne rozhodlo (§ 237 písm. d/ O. s. p.) a účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom (§ 237 písm. f/ O. s. p.). Dôvodnosť dovolania vidí oprávnený v ust. § 241 ods. 2 písm. a/ až c/ O. s. p., t. j. v konaní došlo k vadám uvedeným v § 237 O. s. p., konanie je postihnuté inou vadou, ktorá mala za následok nesprávne rozhodnutie vo veci a rozhodnutie spočíva na nesprávnom právnom posúdení veci. Na základe uvedeného žiada dovolací súd, aby napadnuté rozhodnutie odvolacieho súdu ako aj rozhodnutie súdu prvej inštancie zrušil a vec vrátil súdu

prvej inštancie na ďalšie konanie. Spolu s dovolaním zároveň oprávnený navrhol, aby na základe § 109 ods. 1 písm. c/ O. s. p. najvyšší súd dovolacie konanie prerušil a predložil Súdnemu dvoru Európskej únie dovolateľom vymedzené prejudiciálne otázky.

3. Najvyšší súd Slovenskej republiky (ďalej len „najvyšší súd“), ako súd dovolací [§ 35 zákona č. 160/2015 Z. z. Civilný sporový poriadok (ďalej len „C. s. p.“)], po zistení, že dovolanie podala včas strana sporu konajúca zamestnancom v súlade s § 429 ods. 2 písm. b/ C. s. p., bez nariadenia dovolacieho pojednávania (§ 443 C. s. p.) preskúmal vec a dospel k záveru, že dovolanie oprávneného je potrebné odmietnuť, pretože smeruje proti rozhodnutiu, proti ktorému nie je dovolanie prípustné (§ 447 písm. c/ C. s. p.).

4. Vzhľadom na to, že dovolanie bolo podané pred 1. júlom 2016, t. j. za účinnosti zákona č. 99/1963 Zb. Občiansky súdny poriadok v znení neskorších predpisov, dovolací súd postupoval v zmysle prechodného ustanovenia § 470 ods. 1, ods. 2 veta prvá C. s. p. (podľa ktorých ak nie je ustanovené inak, platí tento zákon aj na konania začaté pred dňom nadobudnutia jeho účinnosti a právne účinky úkonov, ktoré nastali v konaní pred dňom nadobudnutia účinnosti tohto zákona, zostávajú zachované) a prípustnosť dovolania posudzoval podľa § 236, § 237 ods. 1 a § 239 O. s. p.

5. Vo vzťahu k odmietnutiu dovolania oprávneného ako aj zamietnutiu jeho návrhu na prerušenie dovolacieho konania najvyšší súd na odôvodnenie svojho rozhodnutia v zmysle § 451 ods. 3 C. s. p. stručne uvádza, že v danom prípade ide o obdobnú vec, ktorá už bola aspoň v piatich prípadoch predmetom konania pred dovolacím súdom na základe skoršieho dovolania podaného tým istým dovolateľom, pričom v týchto konaniach bola podrobne riešená aj otázka prípustnosti a dôvodnosti jeho dovolania ako aj dôvodnosti podaného návrhu na prerušenie dovolacieho konania. Ako príklad dovolací súd uvádza rozhodnutia vydané v konaniach vedených na najvyššom súde pod sp. zn. 3Oboer/75/2013, 5Cdo/370/2012, 6Cdo/350/2012, 5Oboer/47/2013, 5Oboer/29/2013 a 5Oboer/134/2013. Dovolací súd sa s odôvodneniami rozhodnutí, ktoré boli vydané v týchto konaniach (ako aj v ďalších konaniach iných senátov obchodnoprávneho, aj občianskoprávneho kolégia najvyššieho súdu, týkajúcich sa skutkovo a právne obdobných právnych vecí, v ktorých ten istý oprávnený vystupoval v procesnom postavení dovolateľa), v celom rozsahu stotožňuje a poukazuje na ne. Najvyšší súd zároveň vo vzťahu k námietke dovolateľa, že neexistuje právny dôvod na to, aby v predmetnom exekučnom konaní vystupovalo občianske združenie ako vedľajší účastník, dodáva, že nie je zjavné, z akého dôvodu dovolateľ uplatnil túto námietku v predmetnom konaní, keď z obsahu súdneho spisu nevyplýva, že by v exekučnom konaní vystupoval akýkoľvek vedľajší účastník.

6. Dovolací súd k námietke dovolateľa ohľadom povinnosti súdu prvej inštancie, ako aj odvolacieho súdu, vytýčiť vo veci ústne pojednávanie uvádza, že tak ako správne poznamenal oprávnený, zákonom č. 230/2012 Z. z. účinným od 9. augusta 2012 (zákon bol účinný do 31. decembra 2012) bol novelizovaný Exekučný poriadok, ktorý ustanovenie § 57 Exekučného poriadku doplnil o ods. 5, v zmysle ktorého súd nariadi pojednávanie, ak rozhoduje podľa § 57 ods. 1 písm. g/ a k/. Dovolateľ namietal, že pokiaľ súd prvej inštancie v danom prípade vyhlásil exekúciu za neprípustnú a následne ju zastavil, mal postupovať podľa uvedeného ustanovenia. S uvedeným však nemožno súhlasiť, keďže predmetné ustanovenie v čase rozhodnutia súdu prvej inštancie o zastavení exekúcie (4. februára 2014) účinné už nebolo. Na prejednanie odvolania oprávneného nebol povinný nariadiť pojednávanie ani odvolací súd (§ 214 O. s. p.).

7. Najvyšší súd nezistil ani splnenie predpokladov na odloženie vykonateľnosti napadnutého rozhodnutia v zmysle § 444 ods. 1 C. s. p. a v súlade s ustálenou praxou dovolacieho súdu o tom nevydal samostatné rozhodnutie.

8. O náhrade trov dovolacieho konania rozhodol dovolací súd podľa § 453 ods. 1 C. s. p. tak, že povinnej náhradu trov dovolacieho konania nepriznal, pretože povinnej v dovolacom konaní žiadne trovy dovolacieho konania nevznikli.

9. Toto rozhodnutie prijal senát Najvyššieho súdu Slovenskej republiky pomerom hlasov 3 : 0.

Poučenie:

Proti tomuto uzneseniu opravný prostriedok nie je prípustný.